

at den Forudsætning, hvorunder vi bevæge os i det paagældende Stykke af Paragraffen, er, at Sag ikke er rejst. Saa længe Sag ikke er rejst, er der noget urimeligt i, at Retten skal sættes, blot fordi man i en Fart skal have udmeldt Synsmænd. Kan det ske her i København uden Ulemper, kan det vel ogsaa ske i Provinskommuner, men jeg skal tillade mig at gøre Udvalget opmærksomt paa, at naar man udelader disse Ord „uden for Retten“, kommer der ikke god Mening og Sammenhæng i hele Sætningen; der maatte da i Forbindelse med „Sretten's Formand“ sættes Ordet „alene“ eller noget saadant. Dernæst er der ogsaa den Urime- lighed, at Sætningen slutter med: „saa vidt muligt efter Forhandling med et eller flere af Amtets Srettsmedlemmer“. I Be- gyndelsen af dette Stykke af Paragraffen handles om, at Retten skal sættes, beklædt af Formanden alene, og i Slutningen vil man tale om, at den sættes med en Forpligtelse for Formanden til alligevel at forhandle med et eller flere af Amtets Srettsmedlemmer. Der kommer ikke god Sammenhæng og Kon- sistentens i denne Paragraf, naar Ordene „uden for Retten“ bortfalde; men blive de staaende, er det fuldstændig overensstemmende med, hvad der gælder for København. Til § 2 har Udvalget under Nr. 6 stillet et Æn- dringsforslag, som vistnok er meget vel mo- tiveret, men som vil føre til, at naar Listen over beskittede Srettsmedlemmer skal affattes, skal den forelægges for vedkommende Amts- raad og maatte for adskillige Kommunalbesty- relser, og derefter skal saa Amtmanden affatte den. Den saaledes etablerede Liste skal gælde for et Tidsum af 4 Aar, og da der ved Udgangen af de 4 Aar skal laves en ny For- tegnelse eller Liste; men naar det bestemmes, maa man tænke paa, hvorledes der skal for- holdes, naar der i de 4 Aar indtræder Ba- lancer, det kan jo overmaade let ske. Ud- valget har udtrykkelig fremhævet, at naar et Medlem flytter ud af Amtet, træder han ud som Srettsmedlem, et Medlem kan dø eller rammes af en Sygdom, og hvad der navn- lig er af Vigtighed, er, at en stor Del Sø- mænd, navnlig de egentlig farende Skipper, ere Folk, der ikke kunne ventes at være altid til Stede. Naar en saadan Skipper farer paa lange Rejser, maa der være Bestemmelse om, hvorledes der skal forholdes, om han kan saa Permission, eller om der ikke bør være en Supplementsliste, saaledes at man altid har tilstrækkelige Srettsmedlemmer. I alt Fald kan der i de 4 Aar ske meget stor Afgang paa Listen, og saa er det et Spørgs- maal, som hverken Lovforslaget eller Udval- get besvarer, om den Afgang, der saaledes

finder Sted, skal erstattes, eller man skal vente til Udgangen af de 4 Aar. I det sidste Tilfælde kan man let rijkere i det fjerde Aar at have en Liste, der vil volde Banskfælighed. Naar Udvalgets Forslag om, at der, hver Gang der skal udnævnes Srettsmedlemmer, skal indhentes Erklæring fra vedkommende Amtsraad og Købstædernes Kommunalbesty- relser, vedtages, vil man ogsaa gøre disse kommunale Autoriteter en hel Del Ulejlig- hed. Derfor forekommer det mig, at det vilde være hensigtsmæssigt, at man foruden det Antal beskittede Srettsmedlemmer, som Justitsministeren beskifter, havde en Supple- mentsliste med Navne paa Mænd, som i den fireaarige Periode kunde indtræde i en vis Orden, saa at man paa ethvert Tidspunkt i de 4 Aar havde en fuldstændig Liste uden at behøve at henvende sig til Amtsraadet og Kommunalbestyrelserne for at saa en saadan. Dette afhænger jo af Besvarelsen af det Spørgsmaal, om der skal finde Supplerings- Sted i Tilfælde af Balance. Jeg har derfor stillet et Ændringsforslag til § 2, hvorved jeg blot har villet gøre opmærksom paa, om man ikke vil finde det hensigtsmæssigt at saa Suppleanter, og for saa vidt man vil ind- vende, at man i Stedet for at have saa- danne Suppleanter kunde gøre Antallet af de egentlig beskittede Srettsmedlemmer saa meget større, forekommer det mig ikke, at det er ganske det samme; thi Suppleanter ere ikke de Mænd, man principaliter ønsker. Man tager dem først, man anser for de bedste, og kun i Nødstilfælde, naar der fin- der Balance Sted, griber man til Supplean- terne. De øvrige Ændringsforslag, som Ud- valget har stillet til § 2, finder jeg meget vel begrundede. — Til § 3 har jeg stillet et Ændringsforslag, som for øvrigt i Tanken falder sammen med Udvalgets, men jeg har ment, at det burde fremhæves, at der, for- uden hvad der omtales i § 3, nemlig For- hør og Vidnesførelse — der nævnes ogsaa Forhandlinger, men det vil Udvalget med Høje have udeladt — er virkelige processuelle Handlinger, og det Handlinger, som ikke fore- falde saa sjældent, som det er af nok saa stor Vigtighed, at de Srettsmedlemmer, som skulle paafende Sagen, have overværet, og derfor har jeg ment, at man ogsaa burde fremhæve Syns- og Skøns-Afhjemling, Afteds-Besig- telse eller lignende. Ved Syns- og Skøns- Afhjemling, det vil sige, naar Syns- og Skønsmænd skulle møde frem i Retten for at svare paa de Spørgsmaal, man maatte have at stille til dem, og hvor i det hele Korrektheden af deres Opfattelse skal prøves, hvor der skal aflægges Ed, er det af særlig Vigtighed, at de søyndige Srettsmedlemmer